

Írta:

2012. szeptember 12. szerda, 08:13

Már a tömeg sem a régi a buszokon – mondhatnánk némi malíciával. Hiszen, akik emlékezhetnek az elmúlt évszázad hetvenes, nyolcvanas éveinek pécsi tömegközlekedésére, azok tanúsíthatják: nagyobb volt akkoriban a nyomor a buszokon. Persze, rossz úton jár, aki régi példákat hoz fel, miközben azért a baranyai megyeszékhely járatain (a kép a reggeli csúcsforgalom idején készült), csúcsidőben nincsen túlságosan sok hely. Meg talán szeretnek is az emberek panaszkodni!

Egykoron, egy zártabb politikai rendszervben, a kabarétréfák rendszeres célpontja volt a tömegközlekedés, annak minden anomáliájával. Aztán lecseréltünk néhány naptárat, állítólag egy rendszert is, a megnevezés meg közösségire változott. Persze, amit takar a téma, az azért a régi.

A körsétát az Uránvárosi végállomáson kezdve, megállapíthatjuk, hét óra után nem tragikus a helyzet. A külső pontokról jövő autóbuszok beszállítják a belváros felé tartó embereket, akik munkába (van még olyan?), illetve iskolába (vagy az mellé) járnak. Mégsem tűnik kezelhetetlennek a tömeg.

Nosza, menjünk egy kissé odébb, két megállóval, a tizenhét emeletes toronyház lábához, ha nem is pontosan. Ott azért már nagyobb az „utaskoncentráció”. de ez tévútra is vihet, hiszen itt állnak meg a nyugati végekről érkező távolsági társasgépkocsik is (de szép szó!).

– A reggeli időben, 7 óra 30 körül hatalmas itt a zsúfoltság – jelenti ki határozottan egy fülbevalós középiskolás. – Néha csak azért, mert a

Írta:

2012. szeptember 12. szerda, 08:13

Babitsba tartók képtelenek egy-két megállót sétálni. (Azért hiba lenne a kiváló oktatási intézmény diákjaira verni a balhét!)

A Rákóczi úton, a belvárosban, nem tűnt kezelhetetlennek a tömeg, bár más nézni, illetve részesévé válni a közösségi közlekedésnek

– A 21-esen, a város felé haladva, egyre kevesebb a hely – panaszkodott egy nő, aki a Dél-dunántúli Regionális Könyvtár és Tudásközpont felé vette az irányt. Megláthatja, ha megvárja a következőt! (Állunk együtt, jön a gép, de azért még fel lehet rá kapaszkodni.)

– Ne itt nézelődjön, hanem Kertvárosban – tesz egy biztató ajánlatot egy közel hatvanas, de még friss férfi. – A 60-as, meg a 3-as, reggel felér egy heringes dobozzal. Főleg, mióta, évekkal ezelőtt, távolabb helyezték az utóbbi végállomását, ezért hosszabb utat fut be, több utassal. (Ez mondjuk, nem tűnik eretnek ötletnek, az üzemeltető részéről.)

A belvárosban, a régebben Konzumnak nevezett (ma talán más kiírás is akad rajta) áruház feltehetőleg az egyik legforgalmasabb pont, a belvárosban, átszállás, leszállás tekintetében. Hiszen sok ott a hivatal (NAV, más egyéb intézmények), ezért majdnem örökké jelentős ott a zsongás. A helyi újságárus csak tudja, hiszen abból él.

– Reggel héttől nyolcig, illetve 14-től 15 óráig van két nagy roham, a buszmegállóknál – jelentette ki a vállalkozó. – Akkor tényleg nagy a pörgés, de jönnek is számolatlanul a csuklósok.

Egy korosabb szépasszony (szubjektív értékítélet) talán a lényegét foglalta össze, frappánsan.

Írta:

2012. szeptember 12. szerda, 08:13

– Természetesen, akadnak gondok, de a nagy játék résztvevői is hibásak az ügyben – vélte a reggel mély dekoltázzsal felkerekedett hölgy. – Hiszen, az első ajtós felszállás óta kialakult egy rossz szokás. A polgárok nem húzódnak beljebb a kocsikban, ezért néha a ténylegesnél is rosszabb állapotok tükröződnek. Különösen a csúcsidőkben akadnak néha tumultuózus jelenetek. De ésszerű egyéni szervezéssel, el lehet kerülni a legkritikusabb napszakokat.

(Háttal egy régi dogma szerint nem kezdünk mondatot, pedig nem lehetetlen a cselekedet. Hát, akkor ennyit egy kis körképről, amúgy meg fel a bringára, aztán mindenki várhatja a következő menetrend szerintit.)